

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 8C/273/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200987
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8613200987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporčkyni: Š. I., C.. XX.XX.XXXX, S. XXX XX H. XXX, o zaplatenie 474,21 eur s prisl. t a k t o

rozhodol:

Návrh navrhovateľa zamieťa.

Odporčkyni sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 474,21 eur a na trovy konania. Svoj návrh odôvodil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom Úverovú zmluvu č. 3612101535 (ďalej len „Úverová zmluva“) a súčasne Zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „Zmluva o RÚ I.“) a Zmluvu o revolvingovom úvere II. (ďalej len „Zmluva o RÚ II.“) (ďalej spolu len „Zmluva“). Uzatvorením zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi dohodnutý úver a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka. Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, a teda vybavenie úveru prebieha v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníkovej linky navrhovateľa s následnou písomnou komunikáciou. V zmysle vyššie uvedeného odporca telefonicky kontaktoval zamestnancov navrhovateľa za účelom získania úveru. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca navrhovateľa, odporca nadiktoval všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do Úverovej zmluvy, ktorá bola navrhovateľom odoslaná na podpis odporcovi spolu s Úverovými zmluvnými podmienkami, a ktorý ju podpísanú späťne vrátil navrhovateľovi. Zmluva o RÚ I. ako aj Zmluva o RÚ II. sa stáva platnou podpisom Úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a kreditnej karty, a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len „ÚP“) s ktorými bol odporca oboznámený, podpisom Úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. V súlade s ustanoveniami Úverovej zmluvy a ÚP odporca využil právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktoré mu plyní zo Zmluvy o RÚ II a čerpal revolvingový úver evidovaný pod variabilným symbolom 5807339825. Tento revolvingový úver bol odporca oprávnený čerpať opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca, prostredníctvom kreditnej karty, ktorú si však musel odporca najprv aktivovať, inak by k poskytnutiu revolvingového úveru zo strany navrhovateľa nemohlo dôjsť. K platnosti Zmluvy o RÚ II. dochádza podpisom Úverovej zmluvy, no účinnosť nadobúda až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty po splnení odkladacej podmienky vo forme telefonickojej aktivácie kreditnej karty odporcom. Uzatvorením zmluvy v časti Zmluvy o RÚ II. tak odporcovi nevznikli žiadne práva, či povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o RÚ II. a následnému poskytnutiu

dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany odporcu, ktorým je práve aktivácia kreditnej karty. K aktivácii kreditnej karty dochádza vedomým slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu aktivovať kreditnú kartu, a teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru, prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. Samotnej aktivácii ešte predchádza zaslanie výzvy k aktivácii spolu s metodickou príručkou a kreditnou kartou navrhovateľom odporcovi. Odporca sa v zmysle ÚP zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky z RÚ II. vrátiť riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle ÚP. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Vzhľadom na to, že poskytnutý revolvingový úver nemá stanovený pevný základ, len výšku sumy, do ktorej sa môže čerpať (t.j. úverový rámec), výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatennej dlžnej čiastky. Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac, vo výške podľa aktuálne platného Sadzobníka, resp. min. 13,28 eur (400 Sk) v súlade s ÚP. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, pravidelné poplatky, prípadne nepravidelné poplatky a zmluvné sankcie. Odporca hradil dlžnú sumu a dostal sa do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva priebeh čerpania úveru aj prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. V zmysle ÚP s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol odporca navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 29.03.2010 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 527,20 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je odporca povinný podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškani. Vzhľadom na uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, navrhovateľ eviduje voči odporcovi dlh vo výške 474,21 eur ako istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu.

Odporkyňa sa k podanému žalobnému návrhu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, úverovou zmluvou č. 3612101535 zo dňa 11.12.2006 spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., splátkovým kalendárom odporkyne k číslu zmluvy 5807339825, listom adresovaným odporkyňi označeným ako výpis z účtu, výzvou navrhovateľa na splatenie celého úveru zo dňa 29.03.2010, písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 03.04.2014 spolu s prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa ako klient uzavreli dňa 11.12.2006 úverovú zmluvu č. 3612101535, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 10.000,-Sk, čo však nie je predmetom tohto konania. V zmysle ďalších dojednaní klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže zmluvu o RÚ I, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8. a 9 úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo odporkyňi ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8., 9. a 10. Úverových podmienok. Spoločnosť a klient podpisom tejto zmluvy uzatvorili tiež zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., čiže zmluvu o RÚ II, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13. úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo odporkyňi ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13. Úverových podmienok.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové zmluvné podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvárananej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny.

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok

za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na líčnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 3 písm. a) Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnúť úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 7 § 6 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) § 3 Hlavy 7, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

V zmysle Hlavy 13 § 1 Úverových zmluvných podmienok, zmluvné strany uzatvárajú popri úverovej zmluve a zmluve o revolvingovom úvere I súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere II. Na základe tejto zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a to revolvingového úveru II. Tento revolvingový úver II je klient oprávnený čerpať opakovane a to prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a Metodickéj príručke KK a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť sa teda zaväzuje za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach poskytnúť klientovi peňažné prostriedky a to opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca revolvingového úveru II a klient sa uzatvorením zmluvy zaväzuje takto poskytnutý revolvingový úver II spoločnosti vrátiť a zaplatiť za poskytnutie revolvingového úveru II úroky.

Podľa Hlavy 13 § 2 Úverových zmluvných podmienok, spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru II vo výške 15 000,- Sk. V prípade, že k aktivácii kreditnej karty podľa § 3 tejto Hlavy dôjde v dobe, kedy bude mať klient aktívnu úverovú kartu, platí, že spoločnosť a klient dohodli úverový rámec revolvingového úveru II vo výške rovnajúcej sa výške úverového rámca revolvingového úveru I.

V zmysle Hlavy 13 § 3 Úverových zmluvných podmienok, zmluva o revolvingovom úvere II sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii.

Ako vyplýva z Hlavy 13 § 4 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver II, a to v pravidelných mesačných splátkach a to vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu, a teda poskytnutiu revolvingového úveru II. V prípade, že k aktivácii kreditnej karty dôjde v dobe, kedy klient bude mať aktívnu úverovú kartu a nebude mať uhradené všetky záväzky z revolvingového úveru I platí, že prvá splátka revolvingového úveru II je splatná k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k aktivácii kreditnej karty. Výška pravidelnej mesačnej splátky revolvingového úveru II je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky (to je výška vyčerpaného nesplateného revolvingového úveru II spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a prípadne sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje 1 kalendárny mesiac. Pre určenie konkrétnej výšky mesačnej splátky revolvingového úveru II je rozhodný posledný deň kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom je táto splátka revolvingového úveru II splatná. Výška pravidelnej mesačnej splátky revolvingového úveru II sa mení v závislosti na výške nesplatennej dlžnej čiastky. V prípade, že takto výpočítaná výška splátky revolvingového úveru II. by bola vyššia ako 400,- Sk platí že splátka revolvingového úveru II. je vo výške 400,- Sk s výnimkou prípadu, kedy celková nesplatená dlžná čiastka bude k poslednému dňu účtovného

obdobia nižšia ako 400,- Sk. V takom prípade je klient povinný uhradiť splátku revolvingového úveru II. vo výške rovnajúcej sa nesplatenej dlžnej čiastke. V prípade, že celková nesplatená dlžná čiastka bude k poslednému dňu účtovného obdobia nižšia alebo rovná 50,- Sk nie je klient povinný uhradiť pravidelné mesačnú splátku revolvingového úveru II. a spoločnosť je oprávnená úroky z tejto čiastky nepožadovať. Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená meniť výšku splátky revolvingového úveru II. stanovenú ako určité percento stanovenej dlžnej čiastky a to zmenou tohto percenta. Klient je povinný vždy uhradiť splátku revolvingového úveru II. vo výške aktuálne platnej percentuálnej časti z dlžnej čiastky, ktorá je stanovená v sadzobníku poplatkov a odmien.

Podľa Hlavy 14 § 3 Úverových zmluvných podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania najmenej však 300,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť.

Ako vyplýva z hlavy 14 § 11 Úverových zmluvných podmienok, ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Navrhovateľ listom zo dňa 29.03.2010 vyzval odporkyňu na zaplatenie celého čerpaného úveru vo výške 527,20 eur a k uvedenému dňu zosplatnil celý úver.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že odporkyňa jednotlivými výbermi z bankomatu a platením prostredníctvom kreditnej karty celkovo vybrala finančné prostriedky vo výške 663,88 eur. V prospech navrhovateľa realizovala celkovo úhrady vo výške 399,63 eur. Úrok z úveru za obdobie do zosplatenia bol vyčíslený vo výške 23,72 eur, poplatky vo výške 2,98 eur, zmluvná pokuta vo výške 4,53 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že uzatvoril s odporkyňou dňa 18.12.2006 Úverovú zmluvu č. 3612101535 a súčasne Zmluvu o revolvingovom úvere I. a Zmluvu o revolvingovom úvere II. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, s ktorými bola odporkyňa oboznámená a podpisom Úverovej zmluvy prejavila súhlas byť nimi viazaná. Na základe uzavretia zmluvy o RÚ II vzniklo odporkyňi právo na poskytnutie revolvingového úveru. V zmysle § 3 Hlavy 13 ÚP Zmluva o RÚ II sa stáva platnou podpisom ÚZ a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty, a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Podľa ust. § 36 ods. 2 OZ „Podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú.“ V zmysle Zmluvy a ÚP navrhovateľ odporkyňi zaslal kreditnú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou, na základe čoho odporkyňa aktivovala kreditnú kartu. Dňom aktivácie kreditnej karty zriadil navrhovateľ odporkyňi úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky dohodnutého úverového rámca. Odporkyňa slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle - aktiváciou kreditnej karty a následným prvým čerpaním peňažných prostriedkov prostredníctvom takto aktivovanej kreditnej karty naplnil odkladaciu podmienku stanovenú Zmluvou a Zmluva o RÚ II sa stala účinnou pod identifikačným číslom 5807339825. V zmysle sadzobníka bola dohodnutá aj výška ďalších poplatkov, a to poplatok za výpis z úverového účtu vo výške 45,- Sk, či poplatok za výber z bankomatu vo výške 69,- Sk. Odporkyňa sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru minimálne so splátkami predpísanými dňa 20.01.2010, 20.02.2010 a 20.03.2010. Celý zostatok čerpaného úveru sa stal splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 29.03.2010. Nárokovaná suma vo výške 474,21 eur predstavuje istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru vypočítaná ako rozdiel istiny čerpaného úveru vo výške 663,88 eur a jednotlivých

čiasťkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli uhradené splátkami vo výške 189,66 eur. Odporkyňa vyčerpala z kreditnej karty celkovú sumu 663,88 eur a na platbách zaplatil navrhovateľovi sumu 452,63 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľský napriek tomu, že k jeho vzniku došlo za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý definoval spotrebiteľskú zmluvu tak ako je uvedené vyššie.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať nepriemerné podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 11.12.2006 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 11.12.2006 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov odporkyni na kúpu vopred určeného tovaru, avšak tento právny vzťah nie je predmetom tohto súdneho konania. Navrhovateľom uplatnený nárok predstavuje suma, resp. časť sumy poskytnutej odporkyni na základe jej žiadosti tak ako bola koncipovaná v závere úverovej zmluvy, keď sa odporkyňa podpisom úverovej zmluvy stala zároveň žiadateľom o poskytnutie úverového rámca podľa ustanovení hlavy 8 a 9 Úverových zmluvných podmienok s dohodnutým úverovým rámcom a pravidelnou mesačnou splátkou, pričom navrhovateľ si vyhradil právo jednostranne zmeniť, prípadne neposkytnúť klientovi - odporkyni otvorenie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Súd má za to, že podpisom zmluvy o úvere však nedošlo súbežne k vzniku paralelného úverového vzťahu, t.j. k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Ak navrhovateľ mienil s odporkyňou uzavrieť nový záväzkovo-právny vzťah, bolo potrebné to uskutočniť spôsobom predpísaným v zákone o spotrebiteľských úveroch s presnou špecifikáciou práv a povinností účastníkov konania a všetkými požadovanými zákonnými náležitosťami. Bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., preto súd dospel k záveru, že nedodržaním predpísanej písomnej formy zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa navrhovateľ domáha priznania svojho nároku, táto je neplatná aj s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Bez písomnej zmluvy neexistuje ani dohoda strán o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie o zmluvnej pokute či poplatkoch, na ktoré si navrhovateľ robil nárok v zmysle jeho sadzobníka.

sp.zn. 8C/273/2013

Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkovi právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, ak nie je poznateľný z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného právneho vzťahu.

Vzhľadom na konanie navrhovateľa a postup, akým podľa jeho tvrdení mala byť zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená, súd je toho názoru, že zo strany navrhovateľa nebol naplnený ani predpoklad určitosti prejavu vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko ani zo zmluvy o úvere, resp. z dokladov doručených spolu s kreditnou kartou odporkyni, odporkyňa nemohla predpokladať, že takýmto konaním má navrhovateľ v úmysle s ňou uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere s dôsledkami s tým spojenými. V tomto smere potom zo strany odporkyne chýba aj samotná danosť vôle, takúto zmluvu uzatvoriť. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že sú tu dané ďalšie dôvody, pre ktoré je možné vyvodiť záver, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná.

Súd súčasne poznamenáva, že ak by aj existovala písomná platná zmluva o revolvingovom úvere, súd by venoval dôslednú pozornosť otázke prípadnej neprijateľnosti zmluvných podmienok a zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach na škodu spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danej právnej veci účastníci konania neuzatvorili platnú zmluvu o revolvingovom úvere, súd sa týmito okolnosťami nezaoberal.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, v prípade neplatnej zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Vzájomná reštitučná povinnosť je dôsledkom neplatnej zmluvy a teda bezdôvodným obohatením v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodným obohatením je celé prijaté plnenie z neplatnej zmluvy.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy je aj nárokom na vrátenie plnenia, ak zmluva bola uzatvorená ústne a nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma jej uzatvorenia, ako je to aj v danej právnej veci. Plnenie, ktoré má odporkyňa navrhovateľovi vrátiť, preto možno uplatňovať a posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

Súd mal za preukázané, že odporkyňa prostredníctvom poskytnutej úverovej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 663,88 eur a v prospech navrhovateľa následne jednotlivými splátkami celkovo uhradil sumu 399,63 eur.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na

subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Vzhľadom na to, že podľa názoru súdu zmluva o revolvingovom úvere nebola platne uzatvorená a navrhovateľovi vznikol iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd určil, že navrhovateľovi najneskôr ku dňu posledného poskytnutia finančných prostriedkov odporkyni vznikol tento nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľovi najneskôr ku dňu kedy naposledy poskytol odporkyni finančné prostriedky, teda 19.09.2008, bolo známe že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Teda odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda dňom 20.09.2008 mu začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku súdnou cestou a táto uplynula dňa 20.09.2010.

Navrhovateľ podal žalobný návrh na súde až dňa 26.02.2013, teda až po uplynutí zákonnej subjektívnej premlčacej doby, pričom súd z úradnej moci na premlčanie prihliadal. Keďže premlčacia doba uplynula a nárok navrhovateľa bol preto premlčaný, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súd dodatočne poukazuje na skutočnosť, že ak by rozhodujúcim časom začatia plynutia premlčacej doby nebol deň nasledujúci po poslednom poskytnutí finančných prostriedkov odporkyni, tak súd by považoval za rozhodujúci deň, ktorým došlo k zosplatneniu revolvingového úveru, teda deň 29.03.2010. Nakoľko súd uzavrel, že táto zmluva o revolvingovom úvere nebola platne uzatvorená a navrhovateľovi vznikol iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia navrhovateľovi najneskôr ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. ku dňu 29.03.2010, bolo známe že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda dňom 30.03.2010 by mu začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku súdnou cestou a táto uplynula dňa 30.03.2012.

Navrhovateľ podal žalobný návrh na tunajšom súde až dňa 26.02.2013, teda až po prihliadal. Keďže premlčacia doba by uplynula aj v tomto prípade, nárok navrhovateľa by bol tiež premlčaný.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslit' najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Keďže odporkyňa si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd jej trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Os.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.